

Izhaja v ponedeljek in petek ob 17.

Stane mesečno po pošti 7 Din, v Celju po raznašalcih dostavljen 7-50 Din, za inozemstvo 20 Din

Račun pri poštnejem čekovnem zavodu št. 10.666.

Novi Doba

Redakcija in uprava: Celje, Strossmayerjeva ulica št. 1, pritličje, desno.

Telefon Interurban št. 65. Rokopisi se ne vračajo. Oglasi po tarifu.

Rokopisi se sprejemajo ob ponedeljkih in petkih brezpogojno le do 10. dopoldne. — Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti.

Štev. 44.

Celje, ponedeljek 29. maja 1933.

Leto XV.

Slava

39. pehotnega polka

CELJE, 29. maja.

V nedeljo 28. t. m. je slavil 39. pehotni polk v Celju svojo slavo v spomin na dan zavzetja Črne po oddelkih celjskega pehotnega polka ob priliki koroške ofenzive 1. 1919.

Ob 9. dopoldne se je pričela pred okrašenim spomenikom v koroških bojih padlih junakov celjskega polka svečanost v spomin teh junakov. Svečanosti so prisostvovali ves oficirski zbor, celokupna garnizija, sreski načelnik dr. Vidmar, narodni poslanec Ivan Prekoršek, župana mestne in okoliške občine, zastopniki sodišč, oblasti, uradov, šol, korporacij in društev, rezervni oficirji, odposlanstvi Sokola in gasilcev ter mnogo drugega občinstva. Po cerkvenih obredih, ki sta ju opravila opat g. Jurak in prota g. Čudič, je častna četa oddala pet salv, nakar se je poveljnik polka g. polkovnik Golubović v lepem nagovoru spominjal koroških junakov, ki so dali svoje življenje za domovino.

Ob 10. dopoldne je sledila na dvorišču vojašnice proslava polkovne slave. Pri pravoslavnem cerkvenem obredu in rezanju kolača, ki ga je opravil prota Čudič, je pel moški zbor Celjskega pevskega društva. Ko je opat g. Jurak opravil katoliški obred, je polkovnik g. Golubović s temperamentnimi besedami nagovoril vojaštvo. Spominjal se je junaštva oddelkov sedanjega 39. pehotnega polka 1. 1919. v bojih na Koroškem in pozival vojake, da se tudi vsikdar izkažejo kot hrabri in zvesti sinovi domovine. Svoj govor je zaključil z vzklikom Nj. Vel. kralju in kraljevskemu domu. Vzkliku so se pridružili vojaki in gostje, vojaška godba pa je zaigrala državno himno. — Po čestitanju poveljniku polka se je vršil na Dečkovem trgu pred vojašnico mimohod vojaštva. V prvem nadstropju vojašnice je sledila zakuska na čast gostom.

Od 16.30 do 19. je bila na Glaziji ob izredno lepi udeležbi prebivalstva vojaška zabava. Pestri spored je obsegal deklamacije, proste vaje, tekme, petje in komične nastope. Izvedba je bila zelo posrečena.

Polkovno proslavo je zaključil dobro obiskan in prijeten družabni večer v Narodnem domu ob igranju

vojaške godbe. Na družabnem večeru je bila prirejena mala svečanost na čast g. Francu Zoriču s Trške gore pri Krškem, ki je bil 30. aprila v Krškem slovesno odlikovan s Karadjordjevo zvezdo z meči za izredno hrabrost v bojih za osvobodjenje slovenske Koroške. V imenu polka je govoril g. polkovnik Golubović, ki je povdaril, da so se našli v koroških bojih Srbi in Slovenci v skupnem delu in žrtvah ter dokazali, da smo Srbi, Hrvati in Slovenci ena, nerazdružljiva celota. Nato se je zahvalil g. Zorič, v imenu celjske sokolske župe pa je govoril starosta br. Smertnik in v imenu Udruženja rezervnih oficirjev g. dr. Voršič.

Delovanje podružnice DJO v Celju

CELJE, 29. maja.

Celjska podružnica Društva jugoslovenskih obrtnikov v Celju je imela v soboto 27. t. m. zvečer prvi redni občni zbor v restavraciji v Narodnem domu. Predsednik g. Holobar je pozdravil zastopnika tiska in ostale udeležence, sporočil pozdrave zadržanega narodnega poslanca g. Ivana Prekorška vsem obrtnikom in v kratkem nagovoru podčrtal potrebo in važnost dela za dosego obrtniške samostojnosti.

Po odobritvi zapisnika ustanovnega občnega zbora podružnice je poročal predsednik g. Holobar, da je podružnica v prvem letu obstoja izvršila mnogo organizatoričnega dela. Organizirala je nad 250 obrtnikov. Namen podružnice je, da pribori obrtnikom pravice, ki jim pripadajo kot državljanom in davkoplačevalcem, in da omogoči obrtništvu, da samo odloča o vseh obrtniških vprašanjih. Doseči je treba upoštevane obrtniških želja in združitve obrtništvu v vsej Jugoslaviji v močno in enotno armado. Podružnica ne išče razdorov, temveč stikov z vsemi sloji ter hoče več složnosti in prijateljstva med obrtništvom. Odločno pa je proti zapostavljanju zmognih obrtnikov v prísilnih organizacijah za protežiranimi in često neobrnitiškimi osebami. Podružnica je razložila svoje cilje in zahteve tudi obrtnikom v Rogatcu, Mariboru, Št. Juriju ob juž. žel., Rogaški Slatini, Šmarju, Žalcu, Laškem, Vojniku, Konjicah, Šoštanj, na Vranskem in

I DAN SOLNCA — V 15 MINUTAH!

Prej je moralo biti perilo dostikrat po cele dneve razgrnjeno po travniku. Zakaj perilo se beli samo tako dolgo, dokler deluje kisik pod vplivom solnčnih žarkov. Koliko bolj preprosto se to dela zdaj z Radionom! Medtem ko čisto milo, ki ga ima Radion v sebi, odpravi vso nesnago, naredi milijoni učinkovitih kisikovih mehurčkov, da je perilo čisto in belo ko sneg. Naj bo poletje ali zima — Radion stori to sam — v 15 minutah!

Schichtov

RADION

DELUJE V KOTLU KAKOR SOLNCE NA TRATI

215-33

drugod. Doslej so se že ustanovile podružnice DJO v Mariboru, Laškem, Dravogradu, Logatcu, Mostah, Žireh, Trbovljah, na Viču, Vrhniku in Bledu. V dosego obrtniških pravic je bilo sklicano veliko obrtniško zborovanje v Celju. Obrtništvu se je na več članskih, sestankih informiralo o obrtnem zakonu in obrtniških zadevah sploh. Podružnica je sklicala tudi protestno zborovanje proti nameravani prodaji Obrtnega doma v Celju.

Tajnik g. Brišček je podal kratek historijat celjske podružnice. Lani v septembru je imela podružnica 150, sedaj pa ima že 253 članov. Odborovih sej je bilo 30, članskih sestankov

6, podružnica je tudi priredila veliko obrtniško zborovanje, proslavo ujedinenja, Martinov večer, plesne vaje in obrtniški ples. Podružnica je pomagala članom v davčnih vprašanjih ter jim nudila pomoč pri prošnjah in pritožbah.

Blagajniško poročilo g. Kovača izkazuje 15.006.95 Din dohodkov in 13.657.85 Din izdatkov; prebitok znaša torej 1.349.10 Din. Na predlog pregledovalca računov g. Rozmana je bil odboru soglasno podeljen absolutorij.

Pravila so bila spremenjena tako, da ostane premoženje podružnice njena last, v primeru razpusta pa preide premoženje na enako v istem

SILVIJ HRUST:

Moje dogodivščine

25. Prvi maj

Bil je prvi maj v zadnjem letu mojega šolanja, tak dan pa je bilo treba dostojno slaviti.

Dvanajst tovarišev nas je bilo. V stanovanju sem imel po stenah obešenega dovolj vsakovrstnega orožja, nekaj prav starinskega, več stoletij starega. Za pasove smo si zatakneli samokrese, z vitežkimi meči smo se oborožili. Glave smo si pokrili z velikimi kalabrijskimi klobuki, ogrnili si plašče in si načrtili muštace. In v žepih je bilo dokaj petakov.

Nekako ob devetih zvečer smo stopali iz mesta po temnih stezicah. Dve uri smo hodili do vasi, kjer smo se ustavili pred krčmo. Prižgali smo vsak svojo plamenico in zapeli pesem z divjimi glasovi. Kakor nočni strahovi, razbojniki.

Krčmarja tu pri Svetem Urbanu smo poznali, všeč so nam bili vino, klobase, pivo in sir pri njem, vse dobro in ceneno. Povrh tega pa je bil še humorist, invalid od Svete Lucije, imenitno je znal trobiti še zdaj. Sploh je bil vnet za norije.

Odpro se vrata in na prag stopi

krčmar s pohabljenjo nogo. Moj tovariš pa dvigne golo sabljo:

»Umreti moraš!«

Invalid se prestraši grožnje razbojniške in prične kričati. Odrinem tovariša in pojasnim prav prijazno krčmarju, kako in kaj.

Posedemo v gostilni, vsega si naročimo. Komaj so nam sproti donšali na mizo. Smehljali smo se izpod roparskih klobukov, to sta nam gostilničar in žena njegova občudovala! Potem smo zaplesali, hornist je trobil, tresel se je pod, stene so pokale. V govorih smo se razplamtevali bolj in bolj.

Ko je v jutru odpel zadnji petelin, smo bahavo poravnali vse račune. In gostilničar nam je obljubil, da hoče pozabiti na strah, ki smo mu ga ob prihodu naredili, ako skoro spet pridemo.

Nedelja je bila, časa torej dovolj, da smo mogli preganjati mačka. Posledice pa je nosil samo gostilničar, ki je zbolel od strahu in si je moral pol leta popravljati živce.

26. Šolske parade

Leta 1883. se je cesar vozil skozi Zidani most. Vse bližnje šole so morale tja, da bi cesar videl večjo gnečo. Najel sem voznika, par konj in

voz, izvežbal sem učence in učenke.

In smo delali špalir vlak. Sam cesar je vprašal po učitelju, tedaj pa je stopil predenj neki bivši vojak Mlinar z odlikovanji na prsih. Vprašal ga je cesar, odkod ima odlikovanja. Od Kraljevega Gradca, je odgovoril možakar.

Tako je bilo opravljeno vse to, cesar se je odpeljal, nam pa je želedec povedal, da je bilo zija dovolj. Pa smo se nastavili pred kuhinjo in vso uro čakali, da bi bili postreženi z juho. Za vse šole je bil poskrbel občinski odbor, samo norec bi bil torej hotel ostati lačen. Našo šolo pa so od rivali od klobas in kruha, čeprav smo bili dospeli od daleč. Vino so točili drugim, nam pa še vode niso dali.

Končno me zgrabi jeza, zagrozim jim, da jim prevrnem vse kotle in štelaže. Pomagalo je in smo se nasitili.

Sledila je parada na prostem. Z vseh strani so bili ljudje ta dan tu. Bili smo mi seveda spet zadnji na vrsti. Prvi so nastopili domači, peli so in korakali. Nato nekatere sosednje šole, nič kaj posebnega niso nudili gledalca, ki so ostajali prav hladni.

Pa pridemo do besede Razborjani,

kdo bi bil česa pričakoval od nas? Uvodoma zaorimo vsi v en glas:

»Naš premili narod v slogi naj živi!«

Nato pa zadoni pesem v četverostopih:

»Bratje Slavjani, na vrage složno vsi!«

Kakor plaz se je vsul aplavz na nas, hoteli so, naj ponavljamo.

Toda nisem se dal motiti, mirno po načrtu sem absolviral točko za točko. Peli so, nato deklamirali same vrezne reči, navdušenje je še raslo. Šepav fantek je prejel petak za nastop. Potem smo se eksercirali prav po vojaško. Ljudstvo je trdilo, da kaj tako lepega še ni bilo videti. Precej denarja smo si nabrali, z jestvinami so nas založili.

Do večera smo se producirali, nato smo se skobacali na voz in odpeljali domov. Množica nam je bila priznala uspehe:

»Blagor otrokom na tej šoli!«

V majniku smo priredili izlet, običajno na kak vrh z lepim razgledom. Gospoda iz bližnjih graščin tam smo povabili, da si ogleda naše nastope. In gospoda je uživala. Ljubko smo ji govorili pozdrav, tekmovali v vseh disciplinah vede, nato smo zapeli in prešli k telovadnim točkam. Gospo-

Silva (Zalec) 557 točk. Vrste: I. Zalec, II. Šoštanj, III. Hrastnik.

x Sokolsko društvo v Celju objavlja vozni red, ki je najprikladnejši za potovanje na sokolski zlet o binokostih na Sušaku. Odhod iz Celja 19.26, 7.03, 4.12 (brzi vlak), prihod na Sušak 6.34, 20.45 in 20.45 (brzi vlak), odhod s Sušaka 22.38, 9.02, 15.52 (brzi vlak), prihod v Celje 16.08, 9.36, 20.53 in 2.09 (brzi vlak). Celjani se odpeljejo po večini v petek 2. junija zvečer in se vrnejo v torek 6. junija ob 9.36. Vožnja za telovadce brezplačna, za netelovadce-člane 75%, za nečlane 50%. Prvi in drugi morajo imeti poleg članske legitimacije tudi zletno. Nečlani kupijo cel vozni listek, ki velja s potrdilom o udeležbi tudi za povratek.

x Odhod na Sušak iz Celja bo v petek zvečer v posebnih vozovih. Povratek s Sušaka v torek zjutraj, prihod v Celje zvečer. Vsak naj se po možnosti prilagodi temu času, ker udeležencem, ki potujejo v soboto zvečer, ne moremo jamčiti za rezervirane prostore. Potovanje v civilu z znakom. Vsak naj si vzame s seboj odoje za skupno prenočišče. Kroj in telovadno obleko vzemite s seboj. Legitimacije in znaki se bodo dobili v sredo 31. t. m. ob pol 20. v mestni sokolski telovadnici v Celju.

x Sokolsko društvo v Celju opozarja na I. pokrajinski zlet SKJ v Ljubljani. Prijave sprejema do 6. junija društveni blagajnik br. Drago Naprudnik, Levstikova ulica 3. Vsak priglasenec plača 27 Din za zletni znak, s katerim so v zvezi vozne olajšave, prehrana in vstop na telovadišče.

x Okrožni zlet savinjsko-šaleškega okrožja celjske sokolske župe, ki bi moral biti v nedeljo 28. t. m. v Šoštanju, je bil vsled slabega vremena preložen na nedoločen čas.

Sport

t Odpovedana prvenstvena tekma SK Celje : SK Atletik. Ker je voda vsled trajnega deževja poplavlila sportno igrišče pri »Skalni kleti«, je bila za nedeljo 28. t. m. popoldne določena prvenstvena nogometna tekma med SK Celjem in SK Atletik odpovedana. Seveda tudi ni bilo predtekmice med rezervama SK Olimpa in SK Atletik.

t Poverjeništvu zbora nogometnih sodnikov v Celju sklicuje za drevi ob sedmih v klubovo sobo hotela »Evrope« strogo obvezen sestanek vseh saveznih in podsavznih sodnikov. Neopravičeni bodo strogo disciplinirani.

t Izredni občni zbor SK Olimpa bo v petek 2. junija ob 20. v gostilni »Pri Jugoslovanu« v Gaberju. Na dnevnem redu so poročila načelnikov sekcij in glavnih tunkcionarjev, volitev novega odbora in slučajnosti. V primeru nesklepčnosti se bo pričel občni zbor pol ure kasneje.

Glasovi iz občinstva

Cesta na Stari grad

Nekoč je bila padla beseda o cesti za avtomobile na Stari grad. Bilo je to menda v zvezi s prizadevanjem članov »Celjskega studia«, da bi dali »Celjske grofe« med razvalinami. In ob tej cesti, ki je ni, bi se torej vse razbilo. Bodi tako ali drugače, vsaj navadno cesto bi morali imeti na Stari grad. Kajti to, kar je tam od Skalne kleti naprej skozi gozd do Faningerjevega vinograda, vendar ni cesta; in tista ozka pot od Faningerja do gostilne na gradišču pač tudi ni cesta.

Zdi se mi, da bi bilo za naše malomarne razmere prav dovolj, če bi razširili, okrožili in pravilni tistokolobite po gozdu od Skalne kleti gori do viničarije nad gozdom, kar je pač malenkost. Tiste globoke so-

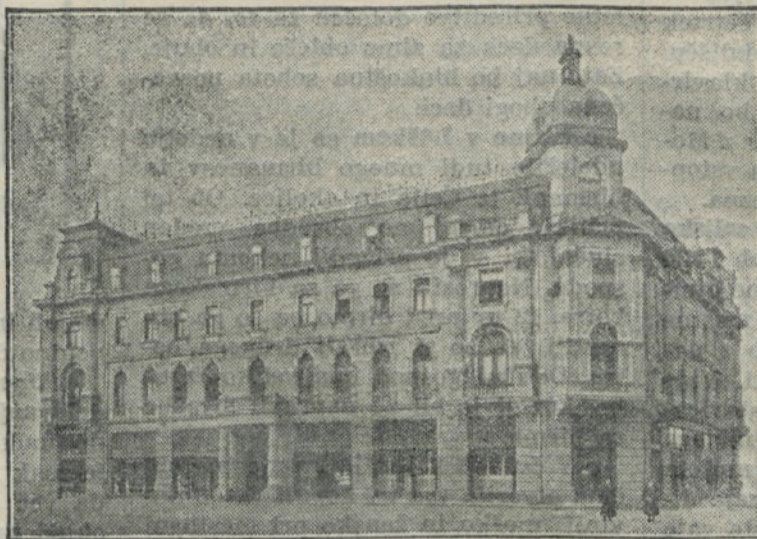
Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverenje za izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Javna zahvala in potrdilo

Podpisani Franc Jakše, trgovec v Celju, Ljubljanska c. št. 4, sem član vzajemno gospodarskega društva »Edinost« r. z. z o. z. v Mariboru. Kot tak sem zaprosil omenjeno društvo za posojilo

Din 20.000—

ki mi ga je društvo na podlagi pravilnika I. grupe dovolilo ter popolnoma v redu in brez vsakih težkoč izplačalo. — S tem me je društvo rešilo iz težke zadrege, v kateri sem se momentano nahajal, vsled česar smatram za svojo dolžnost, da mu izrečem tem potom svojo zahvalo ter ga vsakomur najtopleje priporočam.

Celje, 24. maja 1933.

Franc Jakše.

osamelega starca Petra Pētriča, našega naroda. Knjiga, tisk Mariborske tiskarne, ki je lepo in moderno opremljena, stane broširana 28 Din, v platno vezana z ovojem pa 34 Din. Naročniki do 1. junija jo dobe poštine prosto. Naroča se pri Tiskovni založbi v Mariboru, Grajska ulica 5.

Mati hoče Pepčka našeškati, Pepček pa pobegne pod posteljo. Mati gre po pomoč — oče naj potegne štiriletnega grešnika izpod postelje. Ko vidi mali Pepček, da leze oče pod posteljo, vzdihne sočutno: »Papa, ali mama Tebi tudi ne da miru?«

Prodajalec: »Ta avtomobil Vam bo pokazal svet.« — Kupec: »Ali mislite ta ali drugi svet?«

Špeditersko podjetje v Celju se prodaja ali da v najem

Podjetje Ferd. Pellé vdova, Celje — edino največje podjetje v vsem kraju, ima 5 pohoštenih voz, vse ostale vrste špediterskih voz, pomožnega materiala in orodja. Urejena pisarna in hlevi na razpolago. Vprašati na naslov: J. Jindra, Zagreb, Mlinarska 53 ali telefon 85-39.

Semena

vseh vrst vrtna in poljska, sveža dobite pri tvrdki

Karol Loibner, Celje
Pri »Zvoncu« — Kralja Petra o. 17.

Franjo Dolžan Celje

Za kresijo
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroko spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

Amateralbumi • Albumi za razglednice • Spominske knjige
v veliki izbiri pri tv.

K. Goričar vdv., Celje, Kralja Petra cesta 7
knjigarna, veletrgovina s papirjem in pis. potrebščinami

Razni pisalni pribor

LEO INKRET

INSTALACIJSKO PODJETJE

CELJE, DECKOV TRG 2

popravila — Vestna izvršba — Točna postrežba — Zmerne cene — Zahtevajte ponudbe

Prevzema vsa inštalacijska dela, vodovode hišne inštalacije, vsakovrstne črpalne naprave, sanitarne naprave (umivalnice, kopalnice, klosetne naprave) itd., toplovodne naprave, etažne in centralne kurjave za hiše, vile, hotele, šole, bolnice i. t. d., kakor tudi vsa v to stroko spadajoča

teske tja do Faningerjevega dvorca, ki ji pravimo cesta, bi se pa morali temeljito lotiti, ker je sedaj že nevarna. Ozka je tako, da se pešec ne more izogniti niti malemu vozu; a razen tega se ruši na njo zemlja s strme poti nad njo. Skoro se po tej poti ne bo dalo več hoditi. Kazalo bi vso tisto pot za kaka dva metra na široko odkopati in z odkopano zemljo izvoženo cesto tako zasuti, da bi bila za kak poldrug meter višja. Tako bi imeli res primerno široko in trdno cesto, po kateri bi se dalo brez skrbi voziti in hoditi. Od dvorca naprej tisti kos ceste do hiše na ovinku bi se dal ravno tako razširiti, in še lažje ostanek do gostilne. Da bi se pa res moglo voziti tja in nazaj brez ovire, bi se morala na ovinkih napraviti izogibalšča. Že zato, ker se cesta ne da pregledati.

To delo od Skalne kleti do gradišča bi opravilo nekaj delavcev v dveh tednih. Za tisti čas bi bilo treba sode in mejaše opozoriti, da bi si vsak prej zvozil domov, česar mu je treba. — c.

Gospodarstvo

Hmeljarji!

ZALEC, 27. maja.

Peronospora — ta najhujša sovražnica hmeljske rastline — se sicer še ni javila v naših nasadih, vendar je na pohodu, ker so vremenske razmere za njen razvoj zelo ugodne.

Da ne bo prepozno, si šteje Hmeljarsko društvo v svojo dolžnost, da opozarja na neljubega gosta vse svoje člane-hmeljarje, ki se naj pripravijo na obrambno delo.

Najučinkovitejše sredstvo zoper peronosporo je bakrenogalična apnova brozga, ki se prireja za mlade rastline ½—¾%, za starejše pa 1 do 1½%, kakor za vinograde.

Vsa natančnejša pojasnila dobijo člani Hmeljarskega društva pri društvenem odboru.

Hmeljarsko društvo za Slovenijo.

Književnost

Radivoj Rehár: Vipavske povesti. Mariborska Tiskovna založba je izdala te dni 8 tiskovnih pol obsegajočo knjigo znanega mariborskega pisatelja in publicista Radivoja Rehárja, ki združuje pod skupnim naslovom »Vipavske povesti« tri dela: povesti »Kamenar Caharija«, »Svakinja Hana« in »Peter Petrič«. V prvi je zajeta snov izza predvojnih časov, ko sta se razhajali dve dobi, doba ročnega dela in doba strojev. Kamenar Caharija je predstavitelj stare dobe, ki ga nova zdrobi. Njegova tragedija je elementarna, zato učinkovita. V drugi je obdelano preletstvo nedovoljene vaške ljubezni med svakom in svakinjo, orisano s krepkimi potezami in finim psihološkim opazovanjem. Tretja, najkrajša, ki je prav za prav črtica, pa riše simbolično kolektivno usodo našega ljudstva pod Nanosom in se končuje z istotako simbolično vizijo malitve